



မယ်မင်းဘုံ

ဘညာသာရက

၂၀၁၆

မိတ်ဆက်ခြင်း

အားလုံးပဲ မင်္ဂလာပါ။

ဒီမိတ်ဆက်ခြင်းဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်အရ အရင်ဆုံး မိတ်ဆက်ပေးချင်တာကတော့ ကျွန်တော့်အမည် ‘နေ’ ပါ။ သူများက ပြောပြမှ ကျွန်တော့်အကြောင်းသိတာထက် ကျွန်တော်က ပြောပြလို့ ကျွန်တော့်အကြောင်းသိတာက ပိုကောင်းမယ်လို့ ထင်တာပဲဗျာ။

OK ... ဒါဆို ကျွန်တော် ပြောပြမယ်။

‘နေ’ ဆိုတဲ့ ကျွန်တော်က သွားလေရာ နေရာတိုင်းမှာ ‘ကင်း’ လို့ သတ်မှတ်ခြင်းခံရတဲ့ သူပါ။ ဒါ ကျွန်တော်အပိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို မြင်ဖူးတဲ့ သူတိုင်းကို မေးကြည့်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါထားပါ။ ကျွန်တော် အဓိက မိတ်ဆက်ပေးချင်တာက ကျွန်တော့်ရဲ့ masterpiece တွေကိုပါ။

ကျွန်တော်က ပျော်ပျော်နေတယ်။ လူတစ်ယောက် နှစ်လိုဖွယ်ရှိအောင် ဖန်တီးနိုင်တဲ့ အစွမ်းအစရှိတယ်။ ပြီးတော့ ဆော်ကြည်တယ်။ ကောင်မလေးတွေကြိုက်တဲ့ ကျွန်တော်က ကောင်မလေးတွေ ကြိုက်အောင်နေတော့ ကျွန်တော့်ဆီမှာ ကောင်မလေးတွေ အများကြီးရှိလာတယ်။ အဲဒီတော့ ကောင်မလေးတွေကပဲ ကျွန်တော့်ကို ချစ်စနိုးနဲ့ နာမည်ပေးကြတယ်။

‘ခပ်ရှုပ်ရှုပ် ကင်းစုတ်လေး’

တဲ့။

ကြိုက်တဲ့ အမည်နာမ ပေးပေး ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ပဲလေ။ ‘ကင်း’ က ‘ကင်း’ ပါပဲဗျာ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ယုံပေးပါ။ ကျွန်တော်က ကောင်မလေးတွေ ပြောသလို ‘ခပ်ရှုပ်ရှုပ် ကင်းစုတ်’ ပေမယ့် သစ္စာတရားကို မြတ်နိုးတဲ့ သူပါ။ ဒါကြောင့် တစ်ယောက်နဲ့ ပြတ်စဲမှ နောက်တစ်ယောက်ကို တွဲတယ်။ တွနေသမျှ ကာလပတ်လုံးတော့ ကျွန်တော်ဟာ ရည်းစားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့တာချည်းပါပဲ။

အဲဒါကတော့ လုံးဝ ယုံကြည်လို့ ရတဲ့ အာမခံချက်ပါ။ မယုံရင် ကျွန်တော်နဲ့ ပြတ်သွားပြီဖြစ်တဲ့ ကောင်မလေးတွေကို မေးကြည့်လိုက်ပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ သစ္စာတရားကို ကျွန်တော်ပြောပြတဲ့ စကားနဲ့ သူတို့ ပြန်ပြောပြပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော် ရည်းစားတိုင်းအတွက် သစ္စာတရားကတော့...

‘ကောင်မလေးဆီက

ချစ်တယ်လို့ ကြားလိုက်ရတဲ့ အခါ

ကျန်တဲ့ ရင်ခုန်သံအားလုံးဟာ

ဘာညာသာရကတွေပါ’

တကယ်ပါ...။ ကျန်တဲ့ ရင်ခုန်သံတွေက ဘာညာသာရကတွေပါ။

နေသည် မကြာခင်မှာ ရည်းစားဖြစ်တော့မည့် ချယ်ရီမေလင်းအတွက် သစ္စာစကားကို အဆင်သင့်ပြင်ထားစဉ်မှာ ချယ်က သူ့ကို အချစ်မျက်ဝန်းတွေဖြင့်ကြည့်၍ အင်မတန်မှာ နားထောင်ကောင်းသည့် ရှမ်းသံဝဲဝဲလေးဖြင့် စကားဆိုလေသည်။ ။

‘ချယ်ကို ဘယ်အချိန်မှာ အသည်းခွဲမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားလဲ နေ’

‘ကိုယ်က ဘယ်သူ့အသည်းကိုမှ မခွဲရပါဘူး ချယ်ရယ်။ ချယ်ကိုလည်း အသည်းခွဲဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ မရည်ရွယ်ပါဘူး။ အခုချိန်မှာ ကိုယ်က ချယ်ကို ချစ်တယ်။ ချယ်ကသာ အဖြေတစ်ခုပေးလိုက်ရင် ကိုယ်တို့ ချစ်သူတွေဖြစ်သွားမယ် ဒါပဲလေ’

သူ့ရဲ့ ပေါ့ပါးစွာ ပြောလေတဲ့ စကားကို ချယ်က မကျေနပ်သေးစွာ ထပ်ရစ်တော်မူလေသည်။ ။

‘ရည်းစားတွေဖြစ်သွားပြီပဲ ဆိုပါတော့။ ချယ်ကို ဘယ်အချိန်ထိ ချစ်နိုင်မှာ လဲ၊ ချယ်တို့ ဘယ်အချိန်ပြတ်မှာ လဲ’

နေသည် ချစ်စရာကောင်းသော ရှမ်းပျိုမေလေးရဲ့ အရစ်တတ်တော်မူခြင်းကို အပြီးမပျက်ဘဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖြေလိုက်တော့သည်။ ။

‘ချယ်နှလုံးလမ်းကြောင်းမှာ ကျွန်းခံတဲ့ အချိန်ရောက်ရင်တော့ ချယ်အချစ်ရေးမှာ ညံ့သွားမှာ ပဲ။ အချစ်ဆိုတာ ကံနဲ့ ဆိုင်တယ် ချယ်။ ဘယ်တော့ပြတ်မလဲဆိုတာတော့ ကိုယ်လည်း မသိဘူး’

‘နေကလေ တကယ့်လူဆိုးပဲ သိလား။ ချယ်လေ အဲဒီလို လူကိုမှ ဘာလို့ ချစ်မိသွားတာလဲ မသိဘူး’

နူးနူးညံ့ညံ့စကားလုံးကိုသုံးပြီး တင်ပြရမယ် ဆိုရင်တော့ အချစ်ဆို တဲ့ ပန်းသီးတစ်လုံးဟာ ပန်းသီးပိုင်အဖြစ် သူ့ကို ရီဝေစွာ ညှို့ယူထားပါ သည်။ အဲဒီညှို့ယူမှုအတွက် စိတ်ချရမယ့် သစ္စာစကားကို ချယ့်အား မျက်ဝန်းတွေဆိုပြီး ကတိပေးလိုက်ပါသည်။

‘အခုချိန်ကစပြီး ချယ်နဲ့ ကိုယ်က ချစ်သူတွေဖြစ်သွားပြီနော်။ ကိုယ့် ကို ယုံနိုင်ပါတယ် ချယ်။ ချယ်ဆီက ‘ချစ်တယ်’ လို့ ကြားလိုက်ရတဲ့ အခါ ကျန်တဲ့ ရင်ခုန်သံတွေအားလုံးဟာ ဘာညာသာရကာတွေဖြစ်သွားပြီ ချယ်..

အဲဒါ ကိုယ့်ရဲ့ သစ္စာတရားပါ ချယ်’

ချယ်က သူ့သစ္စာတရားအတွက် ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်ကာ သူ့ရင်ခွင် ထဲ တိုးဝင်လာခဲ့သည်။ ကျယ်ပြောသေ သူ့ရင်ခွင်ဟာ အခုချိန်မှာ ချယ် အတွက်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ချယ်က သူ့ကို ရည်းစားဖြစ်သည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် သူ့ကို ‘ကို’ ဟု ပြောင်းလဲ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ပါသည်။ ပြီးတော့ ရည်းစားတွေရဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်ပေါ်လစီအရ သူ့ကို သူ့ရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း ဒီ ပနှင့် သော်ဇော အမိတ်ဆက်ပေးခိုင်းပါတော့သည်။ အဲဒီအတွက် သူ ဟာ ဘော်ဒါနှစ်ကောင်ရှိရာ ကန်တင်းဆီသို့ ချယ်ကို ခေါ်သွားကာ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်၏။

‘ဒါကိုယ့်ရဲ့ အချစ်ဆုံး ဘော်ဘော်တွေ ချယ်။ သူက သော်ဇော်နိုင်း၊ သူက ဒီပမျိုးနောင်တဲ့။ ချယ် ကိုယ့်ကို check ချင်ရင် ဒီကောင်တွေဆီ မေးလို့ ရတယ်နော်။ ဟေ့ကောင်တွေ... ဒါ ငါ့ကောင်မလေး... နာမည်ကတော့ မင်းတို့ သိပြီးသားနော်’

‘ဟာ... Bravo ဟေ့။ သားကြီး မင်းကတော့လုံးဝဂွတ်ထပဲ။ အဟဲ... တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် မချယ်ရီမေလင်း။ ကျွန်တော်တို့ ကို ခင်မင်

နိုင်ပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မကလည်း ဝမ်းသာပါတယ်။ ကိုသော်ဇနဲ့ ကိုဒီပကို ချယ် ခင်ပါတယ်ရှင်’

ချယ်နှင့် ဟိုကောင်တွေကို မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက်မှာ တော့ သူက လက်မှ နာရီကို တစ်ချက်ငုံကြည့်ရင်းက ချယ်ရဲ့ လက်ဖဝါးတစ်ဖက်ကို ခပ်ဖွဖွ ဆုပ်ကိုင်ကာ...

‘ကဲ... ချယ် အတန်းချိန်နီးနေပြီ။ ကိုယ် လိုက်ပို့ပေးမယ်၊ ချယ် အတန်းပြီးတဲ့ အချိန်ဆို ကိုယ်က နောက်တစ်ချိန်မှာ ဆိုတော့ လာကြုံဖြစ်မယ် မထင်ဘူး။ ဖြစ်ပါ့မလားဟင်’

‘အင်... ရပါတယ် ကိုကလည်း ချယ်နားလည်ပါတယ်။ ကို့ကို ညကျမှ ဖုန်းဆက်မယ်လေ’

‘အိုခေ... ဒါဆိုလည်း ပြီးရော။ လာ... ချယ်ကို အတန်းလိုက်ပို့ပေးမယ်’

သူက ချယ်လက်ကို ဆွဲကာ သူ့စတိုင်လ်နှင့်သူ ခပ်ကော့ကော့ဖြင့် ချစ်သူ လက်တွဲထွက်ပေမယ့် ကော်ရစ်တာက သင်တန်းသူအချို့ကတော့ သူနှင့် ချယ်ကို ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့်ကြည့်ကာ တိုးတိုး တိုးတိုး ပြောနေကြသည် ။ အဲဒီလို တိုးတိုးပြောလည်း ဂရုမစိုက်တတ်သော သူဟာ လက်ရှိချစ်သူ ချယ်လက်ကို တွဲကာ ချယ်ရဲ့ အတန်းဝထိ လိုက်ပို့ပေးခဲ့ပါသည် ။

ချယ်ရီမေလင်းနဲ့ ချစ်စရာကောင်မလေးနဲ့ သူဟာ ရည်းစားတွေဖြစ် သွားကြပြီးနောက်မှာ တော့ သူတို့ ကျောင်းက ကောင်မလေးတွေရဲ့ ပါးစပ်ဖျားမှာ ချယ်ရီမေလင်းဟာ အမြင်ကတ်စရာ ကြည့်မရတဲ့ ဆော်တစ်ဗွေ ဖြစ်လို့ သွားပါသည်။ ။ နေနဲ့ မတန်ဘူး၊ ပြီးတော့ နေက ဘာထကြောင့်တာလဲ စသဖြင့် မေးခွန်းပေါင်းများစွာကို သူက လုံးဝ အုံးမစားဘဲ ချယ်ရီနှင့် မြဲမြံစွာတွဲနေတာကြောင့် သူ့ဘော်ဒါဘော်ကြွပ်တွေကပါ ဝေဖန်နေကြပါသည်။ ။

‘ဘာလဲ နေ ။ မင်း ချယ်ရီကို အချစ်ဆုံးအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပြီလား၊ ဇယားထပ်မရွှေ့တော့ဘူးပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်ကွ နေ ။ သင်တန်းတစ်ဝန်းလုံး မင်းနဲ့ ချယ်ရီမေလင်းအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားနေကြတာနော်။ မင်း old flame လေး အကြင်နာကတောင် ငါ့ကို လာမေးနေတယ်။ နေ ဘာဖြစ်သွားတာလဲတဲ့ ။ ဟေ့ကောင်... မင်း စတန့်ထွင်နေတာလား’

သော်ဇန့်နှင့် ဒီပက တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ပြောနေကြတာကို သူက အေးဆေးနားထောင်ပြီးမှ တဟားဟားအော်ရယ်ရင်းက ပြန်လည်ဖြေရှင်းဖို့ အတွက် ရေအေးအေးလေးတစ်ငုံ မော့သောက်လိုက်ပြီးမှ ...

‘ဟား... ဟား ဘာကြီးလဲကွာ။ question တွေကလည်း ဒိတ်အောက်လိုက်တာ။ ချယ်ရီ ငါတွဲတာ ဒီလောက် ဟော့ဖြစ်သွားလား။ အဲဒီ ဘာညာသာရကာ အရေးမပါတဲ့ သူတွေကလေ ဇယားကို လာကပ်တယ်။ ချယ်ရီ ငါ တွဲနေသရွေ့ မပြတ်သေးဘူးပေါ့။ အရင်ဆော်တွေလည်း ဒီလိုပဲ ဟာ အခုမှ ဘာထကြောင့်တာလဲ’

‘ဟား... အရင်အဆင်တွေနဲ့ မင်းက အေးဆေးလေ။ တစ်လ ကျော်နှစ်လလောက်ဆို ရင်ခုန်သံတွေ အေးခဲ့သွားပြီ။ အခုဟာက မင်းနဲ့ သူ

တွဲနေတာ နှစ်လတောင်ပြည့်ပြီးမှ လား။ မပြတ်ကြသေးဘူးလား’

‘ချယ်ရီက အေးဆေးတယ်ကွ။ သူ့ type က ငါ့ကို ဘာမှ အနှောင့်အယှက် မရှိဘူး။ အဲဒီတော့ သူနဲ့ ငါ ဆက်တွဲဖြစ်တယ်။ ဒီသဘောပါပဲ။ သူက ငါ့ကို သိပ်ပြီး အုံးမစားတော့ အေးဆေးပဲ။ လောလောဆယ်တော့ မပြတ်လောက်သေးပါဘူး’

သူက အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြောနေလိုက်လျှင် သူ့ဘော်ဒါတွေက သူ့အကြောင်းကို နောကြေစွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည် ။

သူတို့ သုံးယောက်ဟာ တက္ကသိုလ်ရောက်မှ တွဲဖြစ်တယ်ဆိုပေမယ့် လည်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စိတ်တူဝါသနာတူကြ၍ အရမ်းပေါင်းသင်းရကောင်းလှပေသည် ။ သော်ဇန့်ဒီပီပီကလည်း သူတို့ စတိုင်လ် နှင့်သူတို့ အမိုက်စားတွေမို့ သူတို့ အဖွဲ့ဆို ကောင်မလေးတွေကြား အရမ်းစတားဖြစ်ပါသည် ။

‘ဪ... ဟေ့ကောင်၊ ဒါနဲ့ မင်းမနက်ဖြန် အတန်းလစ်မယ်ဆိုတာ ဘာကိစ္စလဲ’

‘ဟိုဟာပါ... ချယ်က သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးချင်လို့ တဲ့ ၊ ပြီးတော့ မုန့်လေးဘာလေး သွားစားကြမလားလို့ ။ အဲဒါကြောင့် အတန်းလစ်မှာ ။ မင်းတို့ ကော လိုက်ဦးမလား’

‘နေပါကွာ၊ ငါတို့ က အကိတ်မှ ကြိုက်တာကွ။ မင်းဆော်က ပိန်းတိန်းတိန်းဆိုတော့ သူ့ဘော်ဒါတွေ လန်းမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ရင်မခုန်ဘူး ဟေ့ကောင်၊ ငါတို့ က မိတ်ကပ်မလိမ်းရင် မကြိုက်ဘူးကွ ဟဲ...ဟဲ’

သူတို့ အချင်းချင်း နောက်ပြောင်ကာ စကားမစမြည် ပြောဆိုကြခြင်းဖြင့် ဒီနေ့ အချိန်တွေ ကုန်စေတာ ဖြစ်သည် ။ အဲဒီလိုပဲ

သူတို့ တွေဟာ တစ်နေ့ တစ်နေ့ စကားပြောလိုက်၊ ဆော်နဲ့ ချိန်းထားရ
င် သွားတွေ့လိုက်နှင့် အရမ်းကို ပျော်ရွှင်စရာကောင်းသော Life style ဖြ
င့် ဘဝကို ဖြတ်သန်းနေကြသော လူငယ်လေးများ ဖြစ်ပါသည်။ ။

‘ကို.... ဒါက ချယ်ရဲ့ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေလေ သူက စန္ဒီ၊ သူက အိပိုပိုမြင့်၊ သူက ရွှေပုံတိုးဝေတဲ့ ။ ချယ်တို့ က သိပ်ခင်ကြတာ ကိုရဲ့

သူငယ်ချင်းတို့ ဒါက နေလေ။ ငါ့ ချစ်သူ’

ချယ်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေဟာ ဟိုကောင်တွေပြောသလို တစ်ယောက်မှ တော့ အလန်းတွေမပါပါ။ ချယ်လိုပဲ ခပ်ရိုးရိုးတွေပဲဖြစ်သည် ။ စန္ဒီဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကတော့ဝတ်ကလေးဖြစ်သည် ။ အင်း...မျက်နှာလေးကတော့မဆိုးပါဘူး။ ပြီးတော့ အိပိုပိုမြင့်.... သူကတော့ ကလန်ကလားနှင့် ပြောင်ချောချောမျက်နှာမျိုး။ အင်း.... နောက်တစ်ယောက် ရွှေပုံတိုးဝေကတော့ ဒီဇိုင်းလေးက တစ်မျိုးပါလား။ သူများ ထက် မျက်လုံးနှစ်လုံးပိုနေတဲ့ လေးလုံးမှန်ကြောင်ဖြစ်ပြီး ပိန်းဥလေးနှင့်တူပါသည် ။

နေသည် ချယ်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို တစ်ယောက်ချင်း အကဲခတ်ပြီး နောက် အသိမှတ်ပြုသလို ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ကာ...

‘ဝမ်းသာပါတယ်... တွေ့ရတာ’

‘ဟုတ်... ဒီတို့ ကလည်း ကိုနေနဲ့ အခုလို ခင်မင်ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ချယ်က အရမ်းကံကောင်းတာပဲ။ ဒီတို့ ကို သူငယ်ချင်းလို ခင်ပေးမယ် မှ လား’

‘ဪ... အင်း’

သူက စိတ်မပါလက်မပါ အသံကြီးဖြင့် ‘ဪ... အင်း’ ဟု ပြောလိုက်ပေမယ့် တကယ့်တကယ်က ခင်ကို မခင်ချင်ပါ။ ချယ်က သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါရစေဆိုပြီး ခဏခဏ တောင်းဆိုနေသောကြောင့် အားနာလို့ မိတ်ဆက်ဖို့ လက်ခံလိုက်တာဖြစ်သည်။ သူ့ကောင်မလေးရဲ့ ဘော်ဒါတွေဟာ ထူးပြီး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ သူ တစ်ယောက်မှ မပါပါ။

‘ဟိ... ဟိ.... ဟုတ်ပါ၊ မိချယ်က တကယ်ကံကောင်းတယ်။ ကိုနေ... ကျွန်မရဲ့ သူငယ်ချင်းက နည်းနည်းတော့ ဂျစ်ကျတယ်နော်’

‘အင်း... ရပါတယ်’

နေသည် ဖော်ရွေတဲ့ ကောင်မလေးတွေရဲ့ ဖောတွေကို အလိုက်ထိုက်ပြန်ပြောနေရပေမယ့် စိတ်ကတော့ ညစ် လာပြီဖြစ်သည်။ ဘာလဲကွာ.. ကြောင်တောင်တောင်တွေ၊ အတင်းကြီး ချယ်ကို ကံကောင်းတယ် မြှောက်ပြောပြီးတော့ သူနဲ့ စကားရောဖောရောလုပ် ဘာကြီးတွေမှန်းကို မသိပါ။ တော်သေးတာပေါ့။ ရွှေပုံတိုးဝေဆိုတဲ့ ဟိုလေးလုံးက ဘာမှ ဝင်မပြောဘဲ ဖက်တီးမနဲ့ ကလန်ကလားကြားထိုင်ကာ သူတို့ပြောတာတွေပဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်နားထောင်နေပေလို့ ။

‘ကိုနေက သင်တန်းမှာ အရမ်း popular ဖြစ်တယ်နော်။ မင်းသားလုပ်ပါလားကိုနေ။ ကိုနေသာ မင်းသားလုပ်ရင် အရမ်းမိုက်မှာ ။ ဟဲ့... ဟုတ်တယ်မှ လား မိချယ်’

စန္ဒီဆိုသော ဒေါ်ဖက်တီးက သွက်လက်တက်ကြွစွာ သူ့ကို ပြောလေလျှင် သူက ပြန်မဖြေချင်တော့ပေမယ့် ချယ်မျက်နှာက ရှိသေးတာမို့ ခပ်မဲ့မဲ့တစ်ချက်ပြီးကာ ပြန်ဖြေလိုက်တော့သည်။ ။

‘မလုပ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်က မင်းသားလုပ်တာ ဝါသနာ မပါဘူးဗျ

...

ဪ... ချယ်၊ ကိုယ့်ဘော်ဒါတွေနဲ့ တစ်နေရာသွားဖို့ ချိန်းထားတာ မေ့နေတယ် ကြည့်စမ်း။ အဲဒါ ကိုယ်သွားတော့မယ်’

‘ဟယ်... ကိုကလည်း ဒီနေ့ ရုပ်ရှင်လိုက်ကြည့်ပေးမယ်ဆို’

‘ဟုတ်တယ်ကွာ။ ဒါပေမဲ့ ဆောရီး။ ကိုယ် နောက်တော့ လိုက်ကြည့် ပေးမယ်နော်။ ကဲ...ကဲ အချိန်မရှိဘူး။ သွားမယ်နော်’

‘ဟင်... ချယ်ပါ လိုက်ရမလား ကို’

နေသည် စိတ်ရှုပ် လာပြီဖြစ်တာကြောင့် မျက်နှာတစ်ချက်မဲ့ကာ ‘မ လိုက်နဲ့ လေ’ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောကာ ထိုင်ရာမှ ထပြီးနောက် သူဟာ ချယ့်ရဲ့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်ကို မျက်လုံးတစ်ချက်စွေကြည့်ကာ မ ကောင်းတတ်သောကြောင့် နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာတော့သည် ။

‘သွားဦးမယ်ဗျ’

သိပ်ခင်စရာမကောင်းသော မိန်းကလေးသုံးယောက်နှင့် လက်ရှိ သူ ရည်းစားချယ့်ကို ခေါက်ထားခဲ့ကာ တစ်လောကလုံးကို (...) ဂရုမစိုက် တဲ့ ဒီဇိုင်းဖြင့် ထွက်လာခဲ့တော့သည် ။

‘ဟဲ့... နင့်ကောင်ကြီးကလည်း ဘဝင်က ထိပ်ရောက်နေတာ အမြင် ကတ်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာကွာ’

ချယ်သည် ရွှေပုံရဲ့ ဘဝင်မြင့်ကြောင်း ဝေဖန်မှုကို နားထောင်ကာ ကို့

ကိုလည်း နည်းနည်းတော့ စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။ ချယ်က ကိုနှင့် ချစ်သူ ဖြစ်ခွင့်ရခဲ့သည့်အတွက် သိပ်ကံကောင်းသည် ဟု ယူဆထားသူ ဖြစ်သည်။ ကိုက ရည်းစားများ တယ်ဆိုပေမယ့် လက်ရှိမှာ ချယ်ကိုပဲ ချစ်ရှာသော ကို့ရဲ့ သစ္စာကို ချယ်က ယုံကြည်လေသည်။ ဒါပေမဲ့ ကိုက တစ်ခါ တစ်ခါမှာ ဘာမှန်းလည်း မသိပါ။ ချယ် သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာ ချယ်ဟာ ကို့ရဲ့ မာကြွပ်ကြွပ်ဒီဇိုင်းကြောင့် နည်းနည်းတော့ ဂိုးသွားတာတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

‘အေးပါဟယ်... ငါတောင်းပန်ပါတယ်။ ကိုက ဒီနေ့ သွားစရာကိစ္စလေးရှိနေတာ မေ့သွားလို့ ပါဟဲ့။ နို့မို့ဆို အေးဆေးရှိပါတယ်’

‘ဟင်း... သူ့ကိုယ်သူ ဘုရင့်သားတော်များ ထင်နေလား မသိဘူး။ စန္ဒီနဲ့ အိပ်ကလည်း လေ အလိုက်ကို မသိဘူး။ ဟိုရုပ်က နင်တို့ ကို Welcome လုပ်တဲ့ ရုပ် ဟုတ်မဟုတ် သဘောမပေါက်ဘူးလား၊ တကယ်ပဲ အောက်လိုက်တာ’

ရွှေပုံက တောက်လျှောက်ပါးစပ်ပိတ်နေခဲ့သမျှ ခုမှ အတိုးချပြီး အပြစ်ပြောနေလျှင် ချယ်သည် စိတ်တော့ညစ်သွားတာ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ညီအစ်မတွေလို ချစ်ခင်ကာ ပြောမနာဆိုမနာ သွေးသောက်တွေထဲမှာ ချယ်က ကံထူးစွာဖြင့် သင်တန်းကျောင်းရဲ့ ကင်းဖြစ်သော ရွှေမင်းသားလေးရဲ့ ချစ်ခြင်းကို ခံယူရတော် မူလေသည်။

ချယ်တို့ အုပ်စုဟာ နဂိုကတည်းက ကို့ကို ကျိတ်ကြွေနေကြသူတွေဖြစ်ပေသည်။ အခု ချယ်နှင့် ရည်းစားတွေဖြစ်ကုန်တော့ အားလုံးနှင့် ဘော်ဒါတွေဖြစ်အောင် ချယ်က မိတ်ဆက်ပေးတာ ဖြစ်သည်။

‘မှားတာရှိရင် တောင်းပန်ပါတယ် အချစ်ရယ်။ ငါ့မှာ ဒါလေးပဲ

ရှားရှားပါးပါးရှိတာမို့ စိတ်ကလေးကိုရှည်ပြီး သဘောတူပေးပါနော်’

ချယ်က ရွှေပုံကို ခွဲခွဲစွာ ချောပြောလိုက်လျှင် ရွှေပုံက မျက်စောင်းကြီးခဲ့ကာ...

‘ဟွန်း... ထားပါတော့၊ ငါ့သူငယ်ချင်းက တကယ့် Star နဲ့ ရည်းစားဖြစ်နေတော့ သည်းခံရတာပေါ့ဟယ်။ ဒါပေမဲ့ဟာ နင့်ဘဲက ငါတို့ ကို မကြည်ဘူးဆိုလည်း ငါတို့ ဆီ ခေါ်မလာနဲ့ ဟာ ။ တော်ကြာ နင် မျက်နှာပျက်မှာ စိုးရတယ်’

‘အေး... အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်ဟဲ့၊ ချယ်... နင့်လူက မာနခဲဆိုတော့ အစစအရာရာ သတိထားနော် ငါတို့ အုပ်စုထဲမှာ နင် တကယ့်ကောင်လေးကိုမှ ရည်းစားရတာဆိုတော့ငါတို့ က နင့်အတွက် အရမ်းဂုဏ်ယူတာဟ’

‘ဟုတ်တယ် ချယ် ။ အခုဆို နင့်ကို ဒီတစ်ဝန်းလုံးက အမြင်ကတ်နေတာနော်။ တော်ကြာ... နင်တို့ ကြားထဲ ကတုံးကတိုက် လုပ်မှာ စိုးရတယ်၊ ငါတို့ က အရေးမကြီးဘူး။ နင့်ဘဲကို နင် အပီချုပ်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်’

ချယ်သည် ချစ်သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ဆုံးမစကားကို ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နာခံကာ အဲဒီလို လုပ်ရမယ်လို့ တေးထားလိုက်သည် ။

‘ဪ ဟဲ့... ဟဲ့ ... ချယ် အိပ်ပြောတဲ့ အပီချုပ်ဆိုတာ ရိုးရိုးပြောတာနော်။ ဟို ဟာ ဒီဟာ ပုံအဖုံဖို့ မဟုတ်ဘူး ကြားလား’

‘အေးပါဟယ်... နင်တို့ သူငယ်ချင်းငါက အဲဒီလိုတန်ဖိုးမရှိတဲ့ မိန်းမလား’

‘ယုံပါတယ် နင့်ကို ။ ကဲ...ကဲ... ဒီနေ့ ငါ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သွားပြီး စာမူ

ပို့စရာရှိတယ်။ လိုက်ကြမလားဟေ့’

ချယ်တို့ ထဲမှာ စာရေးဆရာမ ဖြစ်ချင်သော ကြိုးစားနေသူ ရွှေပုံရဲ့ ဆန္ဒကို အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း ထောက်ခံပေးလိုက်ကြပါသည်။ ။

‘လိုက်ရမှာ ပေါ့ဟ။ ငါတို့ က နင့်ရဲ့ အမာခံပရိတ်သံတွေပဲဟာ’

ချယ်တို့ တွေဟာ အဲဒီလိုမျိုး အရမ်းချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

နေသည် မနေ့ကမှ ဒီဇိုင်းပြောင်းလာသည့် hair style သစ်ကို မှန်ထဲမှာ ကြည့်ကာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အကျေနပ်ကြီးကျေနပ်လို့ သွားပေသည်။ ။ ဟဲ... ဟဲ အရင်ကထက် ပိုမိုက်သွားသလိုပဲ။ ဒီကနေ့က ချယ်နဲ့ date လုပ်ထားတာမို့ အမိုက်စားဆင်နေတာ ဖြစ်ပေသည်။ ။ နေသည် အခုဝတ်ထားတဲ့ ရုပ်ကို သိပ်မကြိုက်တာကြောင့် ပြန်ချွတ်လိုက်ကာ bodyfit စွပ်ကျယ်အဖြူစွပ်စွပ်ကို ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။ ။ ပြီးရင် ရင်ဘတ်အပြ ကုတ်လက်ရှည်ကို ထပ်ဝတ်ကာ Azzaro ရေမွှေးကောက်ဆွတ်လိုက်သည်။ ။

ဘောင်းဘီကတော့ TBY ဂျင်းပဲဖြစ်သည်။ ။ အားလုံး လတ်ဆတ်လန်းဆန်းသွားသောအခါ သူက ရက်ပ်ပါကက်ဦးထုပ်ကို ဘေးတစ်စောင်းဆောင်း၍ လွယ်အိတ်ကောက်လွယ်ကာ ထထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ။

အင်း ... breakfast တော့ မစားတော့ပါဘူး။ တော်ကြာ ဖခင်ကြီးနဲ့ တိုးနေရင် လက်ဖက်ခြောက် ခတ်နေဦးမယ်။ နေသည် ခြေဖွဖုန်း၍ ဧ

ည့်ခန်းကဖြတ်လာလျှင် ဖခင်ရဲ့ ထည်ဝါခန့်ညားသော အသံကို ကြားရသောကြောင့် ခြေလှမ်းတို့ က တုံ့ခနဲ ရပ်သွားတော့သည်။ ။

‘ဟိတ်ကောင် ဒီကို လာစမ်း’

နေသည် လေပူတစ်ချက် မှုတ်ကာ အဖေ့ဆီသို့ တည့်တည့်လျှောက်လာကာ လက်ပိုက်၍ အပိုးကျိုးသော သားလိမ္မာလေး အထာဖမ်းကာ...

‘မောနင်း... မင်္ဂလာနံနက်ခင်းပါ ဖေဖေ။ သားကို ဘာခိုင်းစရာရှိလို့လဲဟင်’

‘ဟေ့ကောင် ဘာမှ အပိုတွေ လာမပြောနေနဲ့ ။ ဖိုးနေ မင်း မိုးလင်းက မိုးချုပ် ကားတစ်စီးနဲ့ လျှောက်ပတ်နေတာ ဘယ်တော့မှ ပြီးမလဲဟေ့ ။ အဖေ့အလုပ်ကို တစ်ချက်ကလေးမှ ကူဖော်လောင်ဖက် မရဘူး။ မင်း ဘာကောင်လဲ ဟေ့ကောင်’

အီး... သွားပြီဟေ့...။ နေသည် မေမေ့ကို စစ်ကူတောင်းဖို့ ရှာဖွေရေးလုပ်နေတာကို ဖေဖေက တွေ့သွားလျှင် အသံခန့်ခန့်ကြီးဖြင့် ပိတ်ဟောက်လေသည်။ ။

‘ဟိတ် ဘာမှ ရှာမနေနဲ့ မင်းအမေ ဈေးသွားတယ် ကဲပြောစမ်း အခုကော ဘယ်သွားမလို့လဲ’

‘အဟဲ... ဟိုဟာ သား သင်တန်းသွားမလို့’

ဖေဖေက လက်ကပတ်ထားသော နာရီကို တစ်ချက် ငုံ့ကြည့်လိုက်ကာ...

‘ထိုင်ဦး... မင်းကို ပြောစရာရှိတယ်’

‘ဟာ... ဖေဖေ သားနောက်ကျ...’

‘တိတ်စမ်း... ထိုင်ဆိုထိုင်၊ မင်း သင်တန်းမတက်ရလို့ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး’

နေသည် မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့လိုက်ရင်း ဆိုဖာပေါ်ထိုင်ချလိုက်သည်။ ။

ဒီနေ့တော့ ဖေဖေရဲ့ ရေနွေးဇယားက စလေပြီဖြစ်သည်။ ။

‘မင်း ဘာလုပ်မှာ လဲ ဖိုးနေ ပြောစမ်း’

‘ဟာ အဖေကလည်း သားက ဘွဲ့လည်း မရသေးဘူး။ ကျောင်းသားပဲ ရှိသေးတဲ့ ဟာကိုဗျာ။ ကိုယ့်သားလေးကို ပညာတွေတွေ အပြည့်အဝ ပေးသင့်ပါဦး’

‘ဟေ့ကောင် မင်း ငါ့ကို မရွံ့နဲ့ ။ မင်းကို ငါက တခြား မှာ အလုပ်လုပ်ခိုင်းနေတာ မဟုတ်ဘူး ။ ငါ့အလုပ်မှာ ပဲ ဝင်ကူခိုင်းတာ။ စစ်ထဲ ဝင်ဆိုတော့လည်း မင်းက မဝင်ဘူးလေ။ မင်း ဘာကောင်လဲ’

ဟား... စိတ်ညစ်လိုက်တာဗျာ။ နေသည် ကျစ်ခနဲစုပ်သပ်ကာ ဘာမှ မပြောသေးဘဲ ပေကပ်ပြီး ငြိမ်နေရသည်။ ။ ဖေဖေကတော့ အဲဒီလိုပဲဖြစ်သည်။ ။ သူ့မျက်လုံးထဲမှာ ထောင့်မကျိုးတော့ဘူး။ မျက်စိစပါးမွှေးစူးပြီဆိုတာနဲ့ သူ စစ်ထဲ မဝင်တာကိုပဲ အပြစ်တင်ကာ ပြောလို့ မပြီးတော့ချေ။ သူကလည်း foreign going သွားဖို့ ပဲ စိတ်ကူးထားတာ ဖြစ်တာကြောင့် အဖေ့အလုပ်ကို စိတ်လည်း မဝင်စားပေ။

‘ဖေရာ... သားမှ အဖေ့အလုပ်ဝါသနာမပါတာ။ စာဖတ်ရတာလည်း ဝါသနာ မပါတူး။ proof စစ်ပေးဖို့ လည်း စိတ်မဝင်စားဘူး။ Design ရွေးဖို့ လည်း ပျင်းတယ်ဗျာ။ သားက အဲဒါကြီးတွေ မကြိုက်ဘူး။ ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ကိုယ်လုပ်ချင်တာ’

‘ခွေးကောင်... တစ်သက်လုံး ဒီအလုပ်ကရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ စားလာလို့

ဒီအရွယ်ရောက်လာတဲ့ ကောင်ကများ ’

‘ဟား... အဖြေက ဗျာ ရစ်တယ်။ ကဲ သားနောက်ရက်အားတဲ့ နေ့ကျရင် အဖေစာအုပ်တိုက် လာပြီး အကုန်ကူလုပ်ပေးမယ်ဗျာ။ ဟဲ.. ဟဲ အခုတော့ သားသားသင်တန်းသွားပြီ ဖေဖေကြီးရေ... တာ့ တာ’

နေသည် ဖေဖေကို နောက်ရွတ်ရွတ်ပြောကာ အသားကုန်ပြေးထွက်ခဲ့တော့သည် ။ ဖားသားကြီးကတော့ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်နေတော့မှာ ဖြစ်ပေ၏ ။ ထားပါ.. မနက်ဖြန်ကျမှ စာအုပ်တိုက်သွားပြီး ဘာညာသာရကာ နှမ်းဖြူးလိုက်ရင် ဖေဖေကြီးက ကြည်လောက်ပါပြီ။ သူက ကားကို တစ်ရှိန်ထိုး မောင်းချလာကာ သင်တန်းပရဂျက်ကြီးဆီသို့ ဦးတည်လာခဲ့သည် ။ ဒီအချိန်ဆို ချယ်တော့ ရောက်နေလောက်ပြီ။

နေသည် ချယ်နှင့် ချိန်းထားရာ ကန်တင်းဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့တော့သည် ။ class မစသေးချိန်မို့ လူကတော့ကန်တင်းမှာ အပြည့်ပဲဖြစ်သည် ။ သူက မျက်လုံးကို ဟိုဟိုဒီဒီ ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်လျှင် ချယ်ကိုတော့ မတွေ့။ ချယ်ဘော်ဒါ ဟိုလေးလုံးကို သွားမြင်လေသည် ။ ဟား... ချယ်က ဘယ်ပျောက်နေပါလိမ့်။ သူဟာ အဲဒီ မှန်ကြောင်မရှိရာကို ခပ်တည်တည်နှင့် လျှောက်လာကာ ထိုင်ခုံဆွဲဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး...

‘ဟေ့... ချယ်မလာသေးဘူးလား’

မှန်ကြောင်က စာအုပ်တစ်အုပ်ကို သဲကြီးမဲကြီးဖတ်နေရာက သူ့ကို မျက်လုံးလှန်ကြည့်ကာ...

‘မလာသေးဘူး။ ခဏနေရင်တော့ ရောက်လာတော့မှာ ပါ’

ဟား... ဒီဆော်က ဘာအထာလဲဟ။ သူ့လို ကင်းကိုတောင် မေးတစ်ခွန်း ဖြေတစ်ခွန်းနဲ့ ရင့်လှချည်လား။ နေသည် အမြင်ကတ်ချင်ချင်ဖြင့် ဒီ

ဝိုင်းမှာ ပဲ ထိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ အစားအသောက် လှမ်းမှာ လိုက်သည်။ ။

‘ဟေ့... ဒီကို ရှမ်းခေါက်ဆွဲတစ်ပွဲ ကိုလာတစ်လုံးချပေးဟေ့၊ မြန်မြန် လေးနော်’

သူတို့ ဝိုင်းကို ကန်တင်းထဲမှာ ထိုင်နေသည့် ကောင်မလေးတွေက ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် ကြည့်နေကြသည်။ ။ သူ့ကိုဆို သိပ်ပြီး စိတ်ဝင်စားကြသော မဒီပျိုမေ အစုံစုံကြားမှာ သူကလည်း တစ်ယောက်ကိုမှ ဂရုစိုက်တဲ့ အထာကြီး ဖမ်းထားတာကြောင့် သူနှင့်ဆို အီချင်တာကြောင့် ကွက် ကုန်နဲ့ ဒေး။ ဘယ်သူမှ ဂရုစိုက်ပေမယ့် ကောင်မလေးတွေ အားလုံးနဲ့ တော့ သူက ကြည်ပြီးသားဖြစ်သည်။ ။

‘ဟေ့... ဒါနဲ့ မင်းနာမည်က ဘာ’

သူမက ဖတ်လက်စ စာအုပ်ကို ပိတ်လိုက်ကာ သူ့ကိုစိုက်ကြည့်၍ ပြန်ပြောလေသည်။ ။

‘ရွှေပုံတိုးဝေပါ’

နာမည်ပြောပြီးသွားလျှင် သူမက စာအုပ်ကို ပြန်ဖွင့်ကာ ဆက်ဖတ်နေလျှင် သူ့စိတ်ထဲ နည်းနည်းတော့ ဖုသွားသည်။ ။ ဘာလဲ... ဒီမိန်းမက...။ နေသည် ဒီဆော် ဘာစာအုပ်များ ဖြစ်နေလဲ ကြည့်လိုက်လျှင် ဝတ္ထုစာအုပ်ဖတ်နေတာဖြစ်သည်။ ။ ဘာစာအုပ်လည်း တော့ သူလည်း မသိချေ။ သူက ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ လာချပေးသည့် ရှမ်းခေါက်ဆွဲကို တူဖြင့် သမအောင်ရောနယ်ကာ ညှပ်ယူ၍ ပါးစပ်ထဲသွင်းခါနီးမှ သူမကို သတိရသွားပြီး...

‘ဟေ့... စားမလား’

‘မစားတော့ပါဘူး’

‘ပြီးတာပဲ’

သူက ဗိုက်ကလည်း ဆာနေပြီဖြစ်တာကြောင့် ရှမ်းခေါက်ဆွဲကို အားရပါးရ စကားကာ ကုန်ခါနီးအချိန်လောက်မှ ချယ်က သူတို့ ဝိုင်းကို အူယားဖားယားရောက်လာကာ...

‘ဆော.... ဆောရီးပါ ကို။ ချယ် အိမ်က ထွက်ခါနီးမှ အမေက ကိစ္စတစ်ခုခိုင်းနေလို့ နောက်ကျသွားတာပါ ။ ကို့ကို ဖုန်းခေါ်တာ ဧရိယာပြင်ပ ရောက်နေတယ်ချည်းအော်နေတယ်’

‘ထားလိုက်ပါတော့ ရှင်းလည်း ရှင်းပြမနေနဲ့ တော့ ထိုင်လေ... တစ်ခုခုစား။ ဒီမှာ သူငယ်ချင်းက ကိုယ့်ကို မပျင်းရအောင် ဧည့်ခံနေတာ၊ စကားတစ်ခွန်းမပြောဘူး’

‘ကျွန်မက ဒီလိုပဲ နေတတ်တယ်ရှင်’

သူက စိတ်မယင်စားသည့်အထာဖြင့် ပခုံးတစ်ချက်တွန့်ကာ ရှမ်းခေါက်ဆွဲ ဆက်စားနေလိုက်သည် ။ ချယ်ကတော့ သူ့ဘေးက ခုံမှာ ထိုင်ကာ မတုန်မလှုပ် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရင်းက သူ့သူငယ်ချင်းမကို စကားလှမ်းပြောလေသည် ။

‘ရွှေပုံ... ဒီဒီနဲ့ အိပို မလာသေးဘူးလား’

‘အေး... သူတို့ တွေ ဒီနေ့မှ နောက်ကျနေတယ်ဟ...။ နင် တစ်ခုခုစားလေ’

‘တော်ပြီ... ငါမစားတော့ဘူး။ စားလာခဲ့တယ်’

နေသည် သူမတို့ စကားပြောနေပုံကို နားထောင်ကာ စိတ်ထဲမှာ ပျင်းသလို ရှိလာသည် ။ တော်ပါပြီ။ သူ့ဘော်ဒါတွေပဲ လေသွားဖောက်တာ ကောင်းပါတယ်။ အဲဒီအတွေးကြောင့် နေသည်

ပိုက်ဆံထုတ်ရှင်းပြီးနောက်မှာ ချယ့်ဘက်လှည့်၍ ...

‘ချယ် အတန်းတက်ရမှာ မှ လား။ ကိုယ် အရင်သွားနှင့်တွေ့မယ်။
သိပ်လည်း အချိန်မရတော့လို့ ’

‘ဪ... ဟုတ် ။ ကို စိတ်ဆိုးသွားလို့ လားဟင်’

‘No problem ပါကွာ၊ အခုဟာက ဟိုကောင်တွေဆီသွားမှ ဖြစ်မှာ မို့။
ကိုယ်သွားပြီနော် bye bye’

နေသည် ပြောပြီးတာနှင့် ထွက်လာကာ ဟိုကောင် တွေဆီသို့ သွား
လိုက်တော့သည် ။ ဟူး.... ပျင်း လာပြီ ထင်တယ်။ ချယ့်ကို ချယ်ရတာ
ဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အေးဆေး လာပြီ ထင်ပါသည် ။
